

288 தமிழ் நாடு 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள்
[இரண்டாம் திருத்த] சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1977)

[1977 ஜூலை]

பிரிவு 4

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி “பிரிவு 4 சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்.”

இரண்டாவது பிரிவின்கான திருத்தம் திரும்பப் பெறப்பெற்று விட்டதால் இப்பிரிவின்கான திருத்தமும், அதே மாதிரி இருப்பதால் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

[பிற்பகல் 12-10]

மாண்புமிகு திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1977 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 1/72 சட்டமாக நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவை முடிவுக்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(6) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவை குறித்த உத்தரவாத வரையறையை உயர்த்தல் குறித்து

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில், குறுகிய காலக்கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக்கடன் ஆகியவற்றின் உயரளவு வரையறையான ரூ. 6,115.00 இலட்சத்தைத் திரும்பிச் செலுத்துவதற்கு, கூட்டுறவுத் துறையின் 1977 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 26-ம் நாளிட்ட 341 ஆம் எண் அரசாணையில் தமிழ்நாடு அரசு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளதாலும்;

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில், உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 8,040.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் என்று கருதுவதாலும் ;

1977 ஜூலை 9)

[திரு. க.உரோட் எட்மண்ட்]

தமிழ்நாடு, 1961 ஆம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத் தில் (தமிழ்நாடு சட்டம் 53/1961) 73-டி பிரிவின் கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில் உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 8.040.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்த தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானித்துள்ளது.

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் பற்றி விவரங்கள் ஏற்கனவே துறையின் சார்பில் உறுப்பினர்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விளக்கக் குறிப்பு* தனியே அனுப்பப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இதை ஏற்று நிறைவேற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தமட்டில் உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 8,04000 இலட்சமாக உயர்த்து வதற்குமாண்புமிகு உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி சார்பில் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அந்த வங்கிகள் கடன் வழங்குவதில் உள்ள குறைபாடுகளைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் குறிப்பாக கூட்டுறவு நிலவள வங்கிபோன்ற ஸ்தாபனங்கள் மூலம் நில அபிவிருத்திக்காக வழங்கப்படும் கடன்கள் பெரும்பாலும் ஏற்கனவே பல்வேறு வசதிகளைப் பெற்ற பெருநிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கே பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதாவது ஐம்பதாயிரம், எழுபதாயிரம், லட்சம் என்ற அளவில் ஏற்கனவே பல்வேறு வசதிகள் பெற்றிருக்கின்ற நிலச்சொந்தக்காரர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் அல்லது பம்புசெட்டு வைப்பது போன்ற காரியங்களுக்காகக் கடனைப் பெறுகிறார்கள். சாதாரண ஏழை நடுத்தர விவசாயிகளுக்குப் போதிய அளவு கடன் கிடைப்பதில்லை.

மேலும் ஒரு கிணறு வெட்டவோ, பம்புசெட்டு போன்றவைகளை அமைக்கவோ திட்டமிட்டு, கொடுக்கிற கடன் தொகையும் போதிய அளவு கொடுப்பதில்லையாதலால் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, எடுத்த வேலையை முடிக்க முடியாது, மேலும் வெளியில் பல்வேறு கடன்களைப்பட்டு விவசாயிகள் துன்பப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இரண்டாவது, இந்த வங்கிகள் மூலமாக இயந்திரங்கள் வழங்குவதில் பம்புசெட்டு மோட்டார், ஆயில் என்ஜின் போன்றவைகளை வழங்குவதில் அவற்றை வெளியில் நேரிடையாகப் பணம் கொடுத்து வாங்கினால் இதைவிட குறைவான விலைக்குக் கிடைக்கலாம் என்ற சபலம் விவசாயிகள் மத்தியில் இருந்து வருகிறது.

[323-328-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. எம். அண்ணாமலை]

[1977 ஜூலை 9]

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மூலமாக உரக்கடன் வழங்கப்படுகிறது. உரக்கடன் கோரி ஜனவரி மாதத்தில் விவசாயிகள் விண்ணப்பித்தால் அது மார்ச் மாதம் கூடக் கிடைப்பதில்லை. அடி உரத்திற்கு உரம் கேட்டால் களை எடுக்கிற காலத்தில் வருகிறது. ஓரளவு உரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, பாக்கியை மிகக் குறைந்த விலைக்கே விற்கவேண்டிய கடன்பட வேண்டிய சூழ்நிலை உள்ளது.

அடுத்தபடி இந்த வங்கிகளில் ஓரளவு நல்ல வசதி படைத்தவர்களே நிர்வாகிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினாலும் கூட கடன் வழங்குவதிலே கூட பாரபட்சமான நிலை ஏற்படுகிறது. கடன் ஒரு சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. பல்வேறு வெளிக்கடன்களுக்கு அவர்கள் ஆளாக்கப்பட்டு, உள்ளபடியே மிகுந்த தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடி நகைக் கடன்களை எடுத்துக்கொண்டால்- மத்திய கூட்டுறவு வங்கியிலும் கூட தங்க நகைகளின் பேரிலேயே கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு கிராமப் பகுதிகளில் பெரும்பாலானவர்களிடம் தங்க நகைகள் என்பதே அற்றுப்போய் விட்டது. வெள்ளி, பித்தளை நகைகளே இருக்கலாம். பாத்திரங்களை வைத்து கடன் வாங்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். அன்றாட வாழ்வில் ஏற்படுகிற சக துக்கங்களில் பங்குகொள்ள, இன்றைக்கு வெள்ளி, பித்தளை நகை, பாத்திரங்கள் மீது கடன் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவற்றை விற்கவேண்டிய நிலையிலேயே உள்ளார்கள். தட்டு முட்டுச் சாமான்களைக் கூட இழக்கின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதி மக்களுக்கும்—இன்றைக்குள்ள வட்டி விகிதமே அதிகம்தான்—இன்னும் மிகக் குறைந்த வட்டிக்கு அங்கங்கே உள்ள கூட்டுறவு வங்கியின் சக்திக்கேற்ப பணத்தை கடனாகக் கொடுப்பதற்கான வசதியினை அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அடுத்தபடியாக, பங்குத் தொகை. ஒரு விவசாயி நூறு ரூபாய் டெப்பாசிட் தொகை வைத்திருந்தால் அவர் கடனாக ரூ. 500 வாங்கி இருப்பார். ஆனால் அவர் ரூ. 400 ஐயும் அதற்கான வட்டியையும் செலுத்தி விட்டு மேலும் கட்டமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு தன் பெயரில் ரூ. 100 டெப்பாசிட் தொகை இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக் கொண்டு அதை வைத்து ஈடு செய்யலாம் என்ற நிலைமையில் அதைக் கட்டாமல் நிறுத்தி விடுவார். அவரது நிலையும் மேற்கொண்டு கட்டமுடியாத தொரு நிலை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள 90 சதவீதம் விவசாயிகளின் நிலை இப்படித்தான் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு கட்ட முடியாத நிலையில் ஐந்தாண்டுகளில், கட்டவேண்டிய

1977 ஜூலை 9]

[திரு. எம் அண்ணாமலை]

ரூ. 100-க்கு ஜப்தித் தொகை, அபராதத் தொகை எல்லாம் சேர்ந்து ஏறத்தாழ ரூ. 150, ரூ. 200 என்றாகிவிடுகிறது. அப்படி வரும்போது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் சட்ட விதிகள், நடவடிக்கைகள் பற்றி ஒன்றும் அறியாத சாமான்ய மக்களுக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மீது நம்பிக்கை இல்லாத ஒரு நிலை குறிப்பாக எங்களது தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இன்று நிலவுகிறது.

நிர்வாகச் சீர்கேடு காரணமாக பல்வேறு காரியங்கள் நடந்துள்ளன, எங்கள் மாவட்டத்தில். பிளமி கடன்களை எடுத்துக் கொள்வோம். செத்தவர்கள் கூட கடன் வாங்கியதாக தர்மபுரி மத்திய கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இத்யாதி நிலைகளை உணர்ந்து உண்மையான கடன்கள் எவை எவை, உண்மையாக வாங்கியவர்கள் யார் யார் என்று விசாரணை செய்து உள்ளபடியே கடன் வாங்காதவர்கள் வாங்கியதாகச் சொல்லப்படும் கடன்கள் உணர்த்தையும் ரத்து செய்து விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஸ்தாபனத்தில் உள்ளபடியே எவ்வளவு திட்டங்களைப் போட்டாலும், பெரும் நிலம் படைத்தவர்களும் இன்னும் நிலத்தை விரிவு செய்யும் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டவர்களும் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களின் நிர்வாகத்தில் 70 சதவிகிதம் ஏழைகளும், மத்திய தர விவசாயிகளும் பங்கு கொள்ள விதிமுறை வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் இத்தீர்மானத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாஜிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அரசுத் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தச் தீர்மானத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் கூட்டுறவுச் சங்க வளர்ச்சி நல்ல முறையில் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டு எல்லாக் கிராமங்களிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்களும் கூடுமான வரையில் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டு—சென்ற ஆண்டு மிகத்தீவிரமாக உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்பட்டு—விவசாயிகள் அவ்வளவு பேர்களும் அங்கத்தினர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் அடிக்கடி வறட்சி ஏற்படுவதால் கொடுக்கிற கடன்கள் வசூலிக்கப்படாமல் ஒத்திவைக்கப்பட்டு மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டு வருகிறது.

கடந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைச்சல் இல்லாமல் போன காரணத்தால், விவசாயிகளுக்கு சாகுபடிக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டு மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றுவதற்கான நிலை ஏற்பட்டது. சாகுபடிக்க

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஜூலை 9]

காகக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் சென்ற ஆண்டும் அதற்கு முந்திய ஆண்டும் ஒத்திவைக்கப்பட்டு மத்திய தரக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வசூலாக வேண்டிய கடன்களும் ஒத்திவைக்கப்பட்டு மத்திய தரக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. வரக் கூடிய சாகுபடிக்கும் கடன் கொடுக்க இருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனையும் வாங்கி, முன்பு ஒத்திவைக்கப்பட்டு மத்திய தரக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டவையையும் சேர்த்து ஒரே ஆண்டில் கடன்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கொடுக்கிறபோது விவசாயி தன்னுடைய வருவாய் பூராவையும் கொடுத்தால் கூட இந்தக் கடனை அடைக்கமுடியாது.

ஆகவே, நிலைமைகள் இயற்கையாக ஏற்பட்டது என்றாலும் கூட நாம் கொடுக்கிற நிவாரணம் சரியானதாக இருக்கவேண்டும் ; பயன் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 400 கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் ஐந்து ஏக்கர் உள்ள ஒருவர் ரூ. 2,000 கடன் வாங்குகிறார். ரூ. 2,000-ம் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது மூன்றாண்டுகளாக. சென்ற ஆண்டுகூட ரூ. 2,000 ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய தரக் கடனாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் ரூ. 2,000 கடன் கொடுக்க இருக்கிறார்கள்.

இதையும் வாங்கி, அடுத்த ஆண்டும் வாங்கி, அடுத்த ஆண்டு நிலைமை ஓரளவு சரியாகயிருந்தாலும் கூட ஒத்திவைக்கப்பட்ட ரூ. 4,000-ல் மூன்றில் ஒரு பகுதியும், இவ்வாண்டுதொகை ரூ. 2,000மும் கட்ட வேண்டும். வாங்கிய கடனைப்போல் இரு மடங்கு அடுத்த ஆண்டு கட்டவேண்டுமென்றால் இது சாத்தியமா?

ஆகவே, மத்திய காலக் கடனாக மாற்றுவதை நீண்ட காலக் கடனாக மாற்ற முடியுமா என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். ஒரே வருடம் தள்ளிப் போட்டால் அதை மத்திய தரக் கடனாக வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் உள்ளவற்றை நீண்ட காலக் கடனாக மாற்றுவது உசிதமாக இருக்கும். ரிசர்வ் பாங்க் பெர்மிஷன் வாங்கித்தான் செய்யமுடியும். இது ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் உடனடியாகச் செய்யக்கூடிய காரியம் அல்ல. ஆகவே ரிசர்வ் பாங்க் பெர்மிஷன் பேரில் இவற்றை நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றுவதற்கான முயற்சியை மாநில அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் என்றால், நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சாகுபடி செய்வதற்காகத்தான் கடன் கொடுக்கிறோம். ஆனால், கிராமப்புறங்களில் விவசாயத் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள், விவசாயத்தையொட்டி தச்சத் தொழிலாளர்கள் போன்ற பல

1977 ஜூலை 9] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களை யெல்லாம் கூட நாம் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்திருக்கிறோம் கூட்டுறவுச் சங்கங்
களில், ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கடன் உதவியும்
கொடுக்கவேயில்லை. அவர்களுக்கும் கன்ஸம்ஷன் லோன்
கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அது
கொடுக்கப்படவில்லை. ரிசர்வ் பாங்க் அபிவிருத்திக் கடன்
கொடுப்பதை அபிவிருத்திக்கு உபயோகித்துக் கொள்வோம்.
விவசாயிகளுக்கு, தேவையான சடங்குகளுக்காக அபிவிருத்திக்
கடனில் இருந்து பணம் கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆங்காங்கு
டெப்பாஸிட் வாங்கி அந்த டெப்பாஸிட்டிலிருந்து கன்ஸம்ஷன்
லோன் போன்றவற்றைக் கொடுப்பதில் எந்தத் தடையும்
இருப்பதற்கு நியாயம் கிடையாது. அதைத் தடுப்பது கூடாது.
அப்படிக்கொடுப்பதற்கு ரிசர்வ் பாங்க் தடையாக இருப்பதாகச்
சொல்கிறார்கள். அது எவ்வளவுதரம் உண்மை என்று
தெரியவில்லை. பாங்க் அதிகாரிகள் வேண்டுமென்று சொல்லமாட்
டார்கள். அதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். டெவலப்மென்ட்
லோனாகக் கொடுக்கப்படுவது டெவலப்மென்ட்க்காகப் பயன்
படுத்தப்பட்டும், அதை கன்ஸம்ஷன் லோனாகப் பயன்படுத்த
வேண்டியதில்லை. ஆனால் டெப்பாஸிட் தொகையாக வாங்கி
யதைக் கொண்டு சிறு விவசாயிகள், நிலமற்றவர்கள், விவ
சாயத் தொழிலாளர்கள் இவர்களின் இன்றியமையாத் தேவை
களுக்காக அவசரத் தேவைகளுக்காகக் கடன் கொடுப்பதை
எந்த வகையிலும் தடுக்கக் கூடாது. அதைக் கொடுப்பதற்
கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும். இதற்கு ஏதாவது
தடை இருக்குமாயின் அதை நீக்கியாக வேண்டும்.

கிராமப்புற தொழிலாளர்களுக்கு, சிறு கடைகள் வைத்
திருப்பவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.
நகர்ப்புறங்களில் அர்பன் பாங்க்கிலிருந்து சிறு தொழில்கள்
செய்ய கடன் கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் கிராமப்
புறங்களில் சொஸைட்டிகள் மூலமாக இதைக் கொடுக்க ஏற்
பாடு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர கொடுப்பதாக
இல்லை. அதைக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய
வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் சொஸைட்டிகள் என்ன கூறுகிறார்கள்
என்றால் இம்மாதிரிக் கடன்கள் நிலமற்றவர்களுக்கு, விவசாயத்
தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறபோது நிலம் வைத்திருப்
பவர்கள் காரண்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.
நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு
காரண்டி கொடுத்தால்தான் சொஸைட்டி கடன் கொடுக்கும்
என்றால் அவர்களுக்கு இவர்கள் அடிமைச் சாசனம் எழுதிக்
கொடுத்தது மாதிரியாகும். ஆகவே, இதற்கு கவர்ன்மென்ட்
காரண்டி கொடுக்கவேண்டும். அந்தத் தொகையை வாங்கிச்
சாப்பிட்டு விட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஓடிவிடப்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஜூலை 9]

போவதில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் காரண்டி கொடுக்கவேண்டும். அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளித்தால் சொஸைட்டி கடன் கொடுக்கலாம் நிலமற்றவர்களின், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்சத் தேவைக்கு என்று செய்து கவரன் மென்ட் காரண்டி கொடுக்க முன் வரவேண்டும். இப்படி காரண்டி கொடுத்து ஏதாவது நஷ்டமாகி விட்டால் அதை சர்க்கார் சொஸைட்டிக்கு கொடுக்கத் தயாராகயிருக்கவேண்டும். அப்படி காரண்டி கொடுத்தால் சொஸைட்டிகள் கடன்கள் தாராளமாகக் கொடுக்க முடியும். கிடைத்திருக்கிற ரிப்போர்ட்டுகளை வைத்துப் பார்க்கிறபோது இம்மாதிரி சிறுதொழில்கள் செய்கிறவர்கள், நிலமற்றவர்கள் வாங்கிய கடன்கள் கூடுமானவரையில் வசூலாகிவிடுகின்றது. அவர்கள் அதிகமாக ஏய்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. வசதி படைத்தவர்கள் ஏமாற்றுவதுதான் அதிகமாக இருக்கிறது. இல்லாதவர்கள் ஏமாற்றுவது மிகக் குறைந்ததாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இதை எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-30]

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற சொஸைட்டிகளுக்கு, ரிசர்வ் பாங்கு, சென்ட்ரல் பாங்குகள் மூலமாக கொடுக்கின்ற கடன்களை கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் பல இடங்களிலும் ஷெட்யூல்டு பாங்குகள் இருக்கின்றன. ஷெட்யூல்டு பாங்குகள் மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கப் படு வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஷெட்யூல்டு பாங்குகள் கடனை வசூல் செய்வதற்கு அவைகளுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே அவர்கள் கடன் வசூலுக்காக கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. எனவே, கடன் கொடுப்பதற்கு தயக்கப்படுகிறார்கள். வசூல் செய்வதற்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை நினைத்து, தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுப்பதில் ஷெட்யூல்டு பாங்குக்காரர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். ஆகையினால் இவர்களுக்கும் ரெவின்யூ ரிக்கவரி ஆக்ட் மூலம் கடனை வசூல் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம்.

இந்த ரெவின்யூ ரிக்கவரி ஆக்ட் பிரகாரம் கடன் வசூல் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்று அரசு கருதினால் ஷெட்யூல்டு பாங்குகள் கிராம கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலம் கிராம சொஸைட்டிகள் மூலம் கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்விதம் செய்தால் ஷெட்யூல்டு பாங்குகள் கடனை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கும், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் இந்தக் கடன் வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். இதைப்பற்றி ரொம்ப நாட்களாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷெட்யூல்டு பாங்குகளுக்கு கடன் வசூல் செய்வதற்கு ரெவின்யூ ரிக்கவரி ஆக்ட் மூலம் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற கருத்து அகில

1977 ஜூலை 9]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இந்திய அளவில் பேசப்பட்டு சில மாநிலங்களில் ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டு அதற்கான சட்டங்களையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலும் அதைப் போன்ற ஒரு ஏற்பாட்டை செய்வதற்கு கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்விதம் பல்வேறு கோணங்களில் இதை அணுகும் போதுதான், கீழ் மட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட கடன்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். அதைப் போன்று நகையீட்டுக் கடன், அந்தந்த சொஸைட்டிகள் மூலம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதையெல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி:—தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது அரசு கொடுத்திருக்கின்ற உத்தரவாதத்தை 61 கோடி 15 லட்சத்திலிருந்து 80 கோடி 40 லட்சத்திற்கு உயர்த்துவதற்காக நாம் இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை 100 கோடியாக உயர்த்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். கொடுக்கப்பட்ட பல கடன்களை நாம் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். குறுகிய காலக்கடனை நீண்ட காலக் கடனாக மாற்றுகிறோம். ஓராண்டு காலக்கடனை, மூன்று ஆண்டுக் காலக்கடனாக மாற்றுகிறோம். இப்படி ஓராண்டுக் கடனை மூன்றாண்டு தவணை என்று மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வரும்போது, மத்திய பாங்கு வழங்கும் மூன்று ஆண்டுக் காலக் கடனில் ஒரு பகுதி, அடுத்த ஆண்டில் வாங்கிய குறுகிய காலக்கடனில் ஒரு பகுதி, அதற்கடுத்து, இந்த ஆண்டில் வாங்கிய கடனில் ஒரு பகுதி இப்படி சேர்த்து வரும்போது, இதை சேர்த்துக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தி விவசாயிக்கு கிடையாது. அதற்குரிய வருமானம் வருமா என்பது சந்தேகம். ஆகவே இதை மாற்றியாக வேண்டும். இல்லையென்றால், கடன் தவணை முழுவதையும் செலுத்த முடியாமல் இக்கட்டான ஒரு நிலையில், ஜப்தி போன்ற கெடுபிடியான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

இதற்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல், மத்திய வங்கியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் பின்பு நீண்ட காலக்கடன் என்று மாற்றப்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய மாரிமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பழைய கடன் பாக்கிகளை நீண்ட காலக் கடனாக அதாவது பத்து ஆண்டுகள் தவணை என்று வரையறுத்து விட்டால், ஓரளவுக்கு அந்தந்த ஆண்டு வர வேண்டிய தவணையை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் கடன் பளு அதிகமாகிக் கொண்டே போகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கடன் பளு அதிகமாகும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1977 ஜூலை 9]

அதுமட்டுமல்ல, நிலவள வங்கியில் கொடுத்த கடன்களை எல்லாம் வசூல் செய்து செலுத்தினால்தான் திரும்பவும் கடன் பெறக் கூடிய தகுதியைப்பெறும். இவ்விதம் வசூல் செய்யாததால், பல நிலவள வங்கிகள் கடன் வாங்கும் தகுதியை இழந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலவள வங்கிகள் தகுதி பெறுவதற்கு வழிவகை காணவேண்டும். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற மத்திய காலக் கடன்களை எல்லாம் நீண்ட காலக்கடன்களாக மாற்ற வேண்டும். இல்லையென்றால் புதிதாக கடன் வழங்க முடியாது. ஆகவே ரிசர்வ் வங்கிக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கும் போது, இதை உயர்த்தி நிலவள வங்கிகள் வாங்கியிருக்கின்ற மத்திய காலக் கடன்களை நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றி, இதேபோன்று கூட்டுறவு பாங்குகளிலும் நீண்ட காலக் கடன்களாக மாற்றி, அதை பத்து ஆண்டு காலம் தவணை என்று வரையறுத்து, அதில் பத்து தவணைகளில் ஒரு பங்கை வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு புதிய முறையை கொண்டு வருவதற்குத் தகுந்தபடி இந்த உத்தரவாதத்தை அதிகப்படுத்தலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் மாநில வங்கிகளிலுள்ள கடன் பளு, இப்படிப்பட்ட உத்தரவாதத்தின் மூலமாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எ. சுவாமிதாஸ்:—மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விழைகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக தற்போது விவசாயத்திற்கு மட்டும்தான் கடன் வழங்குகிறார்கள். சொந்தமாக நிலம் உடையவர்களும் இருக்கிறார்கள். சொந்த நிலம் இல்லாத பாட்டக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். பாட்டக்காரர்களுக்கு கடன் கொடுக்கும்போது இதற்கென்று கிராம அதிகாரி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால்தான் கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் கடன் கிடைக்கிறது. சாதாரணமாக பாட்டக்காரர்களுக்கு யாரும் சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவது கிடையாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுள்ள டைரக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தாலும் கடன் கொடுப்பதில்லை. அரசாங்க அதிகாரிகளே சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கியில் டைரக்டராக இருப்பவர், உண்மையாகவே இவர் விவசாயம் செய்கிறார் இவருக்கு பாட்ட நிலம் இருக்கிறது என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தாலும் கடன் கொடுக்க அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள், இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

இப்போது நாம் விவசாயிகளுக்கு மட்டும்தான் கடன் வழங்குகிறோம். விவசாயிகள் பலரும் சிறிய விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அதோடு கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் வேறு தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக துணிகளை வாங்கி

1977 ஜூலை 9] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

சுமந்து விற்பனை செய்து வருகிறார்கள். சிலர் மீனவத் தொழில் செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சாதாரண விவசாயி களைப்போல் தொழில் செய்கிறவர்கள் தான். இவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதில்லை. இதேபோன்று தச்சு வேலை, கொல்ல வேலை இப்படி எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தோடு ஓட்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அக்கறையில் கடன் வழங்க வேண்டும்.

என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயி களுக்கு, அதாவது நெற்பயிருக்கு கடன் கொடுக்கும்போது ஆறு மாத குறுகிய காலக் கடனாகக் கொடுக்கிறோம். ஆறு மாத கெடு என்றிருந்தாலும் கூட, கடன் பெற்றுக் கொடுப்பதற்குள், இரண்டு மாதம் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே எஞ்சியுள்ள நான்கு மாதத்திற்குள் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று வரும்போது ஒழுங்காகத் தவணை செலுத்த முடிவ தில்லை. இதனால் வீட்டில் போய் ஐப்தி செய்ய வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரண்டு போகம் விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆகவே இங்கு கொடுக்கப் படும் குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடனாக மாற்றி, அதை ஓராண்டு காலத்திற்குள் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று வைத்துக்கொண்டால் நல்லது. அதாவது 1,000 ரூபாய் கடன் செலுத்த வேண்டும் என்றிருந்தால், அதை இரண்டு தடவை யாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆறு மாத காலத்தில் 500 ரூபா யும் எஞ்சியுள்ள பாக்கி 500 ரூபாயை இன்னொரு ஆறு மாத காலத் திலும் பெற்றுக்கொண்டால் வசதியாக இருக்கும். இப்படி வசதி செய்து கொடுத்தால் கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றுகின்றவர் வர்களுக்கும் எளிதாக இருக்கும், வசூல் செய்வதற்கும் எளிதாக இருக்கும், பணம் பட்டுவாடா கணக்குகள் தயார் பண்ணு வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே ஆறு மாத காலக் கடனை ஓராண்டு காலக் கடனாக மாற்றிக் கொடுக்கும்படி ரிசர்வ் பாங்குக்கு அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.

குறுகிய காலக் கடனாக வாங்கிவிட்டு, பின்னால் ஓராண்டு காலக் கடனாகத் தருகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு ரிசர்வ் பாங்கும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். குறுகிய காலக் கடன் என்று வரும்போது வசூல் செய்வதில் சங்கடங்கள் ஏற் படுகின்றன. ஒரு பூவில் அறுவடை ஆனவுடன் நெல்லை விற்க முடியாது. அறுவடை நேரத்தில் நெல்லின் விலை மிகவும் கம்ம யாக இருக்கும். கம்மியான விலையில் விற்பதற்கும் யாரும் முன் வர மாட்டார்கள். நெல்விலை இன்னும் கூடுதல் விலைக்கு விற்குல் ஐந்து ரூபாய் கூடுதலாக கிடைத்தால் நல்லது என்று எந்த விவசாயியும் ஆசைப்படுவது இயற்கை. ஆகவே குறுகிய காலக் கடனை ரத்து செய்து இரண்டு போக சாகுபடிக்கும் சேர்ந்து ஓராண்டு காலக் கடனாக மாற்றிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1977 ஜூலை 9]

பிற்பகல் 12:40

அதேபோல, சிறு தொழில்கள் செய்கிறவர்களுக்கும் கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்களிலும் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பலருக்கு சொத்து இருக்காது; ஆனால் நாளையம் இருக்கும் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உள்ள டைரக்டர்கள் உறுதி கொடுத்தால், அவர்களுக்கு கடன் வழங்கலாம் என்று விதியை மாற்றியமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே, அறுவடை நேரத்திலே பலர் துணிமணிகளைத் தலையிலே சுமந்து சென்று விற்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அவ்வாறே மீனையும் தலையிலே சுமந்து சென்று விற்பதைப் பார்க்கிறோம். இதேபோல், இன்னும் தச்சு வேலை செய்யும் தச்சர், கொல்ல வேலை செய்யும் தொழிலாளி போன்றவர்களுக்கும் இந்தமாதிரி கடன் வசதி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் டைரக்டர் உறுதிமொழி கொடுத்தாலே, 500 ரூபாய் வரையில் கடன் உதவி செய்யலாம் என்று விதியை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

இதேபோல், பாட்ட விவசாயிகளுக்கும் கடன் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இந்த 'பாட்டம்' வைத்திருப்பவர்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். இவர்களுக்கு வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுக்க மாட்டார்கள், அப்படி கொடுக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படின், அதனால் லீகல் விவாதம் எல்லாம் எழும் என்று, கொடுக்க மறுத்து விடுவார்கள். ஒருவருக்கு 5 வருஷத்திற்கு பாட்டம் இருக்கும். அப்படியிருந்தும் சர்டிபிகேட் கொடுக்க மாட்டார்கள். இவர்களுக்கு அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் டைரக்டர் சர்டிபிகேட் கொடுத்தால் கடன் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, சட்டத்தில் உள்ள சிக்கல்களையெல்லாம் மாற்றி விவசாயிகளுக்கும் பிற தொழிலாளர்களுக்கும் கடன் வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. செல்வராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அரசாங்கத்தின் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் தரப்பில் கும்பகோணம், கோயம்புத்தூர், மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய நான்கு மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கும், அரசாங்கத் தரப்பிலே உள்ள ரிசர்வ் வங்கிகளுக்கும் 'கிரெடிட் கியாரண்டி' செ-டுக்கப்பட இருக்கிறது. அப்படி

1977 ஜூலை 9]

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

கொடுப்பதில் எனக்கு எவ்வித ஆட்சேபணையும் கிடையாது. ஆனால், தொடர்ந்து கடந்த நான்கைந்து வருஷ காலமாக தமிழகத்திலே வறட்சி நிலைமை பரவலாக இருக்கின்ற காரணத்தால் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு அவ்வப்போது அரசாங்கத் தரப்பிலே 'கன்வர்ஷன்' கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. மாரிமுத்து, திரு. அழகிரிசாமி ஆகியோர் இதிலேயே 'கன்வர்ஷன்' கொடுப்பதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு சங்கடம்தான் ஏற்படுகின்றது, அவர்களுக்கு மேலும் கடன் சுமை அதிகமாக ஆகும் நிலைதான் ஏற்படுகின்றது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆனால், அதை வைத்துக்கொண்டு நான் இந்த 'கன்வர்ஷனை' வேண்டாம் என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆனால், இந்த 'கன்வர்ஷன்' நீண்டகாலமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இப்படி நீடிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், நில வள வங்கியில் கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக அவ்வப்போது இருக்கின்ற நிலைக்கு ஏற்றவாறு இதை நாங்கள் நீடித்து இருக்கிறோம். எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு இதிலே செய்யலாம் என்பதற்கு, கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகளை கலந்துகொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் இந்த ஆண்டு, 'கன்வர்ஷன்' கொடுத்து விடுகிறோம். இதைத் தவிர அவர்கள், பயிர் கடன் வேறு வாங்குகிறார்கள். அடுத்த ஆண்டு இதே நிலை ஏற்பட்டால், கடனையும் சேர்த்து கொடுக்கவேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள். நாம் இப்படி 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு 'கன்வர்ஷன்' கொடுக்கும்போது மேலும் கடன் சுமை ஏற்படுகின்ற நிலைமை தான் ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு சட்டரீதியாக எந்த முறையில் தீர்க்கலாம் என்பதற்கு ஒரு முறையை வகுக்குமாறு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அகில இந்தியாவிலேயே கூட்டுறவுத் துறையில் தமிழகம் முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே, கும்பகோணத்திலே உள்ள மத்திய கூட்டுறவு வங்கி கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக முதற் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. மத்திய சர்க்காரிலே உள்ள கான்கிரஸ் அமைச்சர்கள் இங்கு வந்து பரிசையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அவ்வப்போது தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வருகின்ற வறட்சி நிலை காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரிவர செயல்பட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகின்றது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே, காவிரியை நம்பியிருக்கும் தஞ்சையிலே தொடர்ந்து இந்த நிலைமை

[திரு. மு. செல்வராஜ்]

[1977 ஜூலை 9]

நீடிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் கிராம நிர்ணய சங்கத்திலே 50 சதவீதத்திற்கு மேல் பணம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர, இன்னும் சில பழக்கவழக்கங்களை நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வெள்ளத்தால் ஒரு கிராமம் பாதிக்கப்பட்டால், அங்குள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் கடன் வசூலிக்க முடியாது. அதேபோல், நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வந்தபோது, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை கடன் வசூலிக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, சட்டமன்றத் தேர்தல் வந்தது. அப்போதும் கடன் வசூலிக்கக் கூடாது என்று உத்திரவிடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, இப்போது தமிழகத்திலே எங்கு பார்த்தாலும் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக கடன்களை வசூலிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதை நான் ஏதோ எதிர்க்கட்சியில் இருப்பதால் சொல்கிறேன் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் கருதக்கூடாது. இதுதான் இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய உண்மையான நிலை. எனவே, உடனடியாக இதைப் பரிசீலித்து ஏழைகளைப் பாதிக்காத, விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து உதவக்கூடிய வகையிலே இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் 10 கோடி அல்லது அதற்கு மேலும் நீடித்துக் கொண்டே போகலாம். ஆனால், தொடர்ந்து வரக்கூடிய ஆண்டிலே வரக்கூடிய பிரச்சனையைக் கருத்தில் கொண்டு இதற்கு உடனடியாக ஒரு முடிவு காண வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

திரு. க. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சபையின் முன்பு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் மாநில மத்திய வங்கிகளின் வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தும் வகையில் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து இந்திய தேசிய பார்வோட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முயலுகின்றேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த அனுபவ ரீதியான நிலைமைகளையும், ஆலோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று, மாநில வங்கிகள் இன்னும் கிராம வங்கிகளுக்கு கடன் கொடுத்து, கடந்த 3, 4 ஆண்டுகளாக நிலவியரும் வரலாறு காணாத வறட்சி நிலை காரணமாக தமிழகத்தில் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஷார்ட் உட்பட லோனை, மத்திய கால கடனாக மாற்றினார்கள். உதாரணமாக, 1974-லே பஞ்ச வறட்சி நிலை காரணமாக 1975-க்கு தள்ளிப் போட்டார்கள். 1975-லே வறட்சி ஏற்

1977 ஜூலை 9]

[திரு. க. கந்தசாமி]

பட்டபோது 1976-க்கு தள்ளிப் போட்டார்கள். 1976-லே இந்தமாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டபோது 1977-க்கு தள்ளிப் போட்டார்கள். இந்தமாதிரி நிவாரணம் அவ்வப்போது விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டாலும், அதனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படவில்லை.

தேர்தல் முடிந்த மறுநாள் சாமி கும்பிட கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் நூற்று கணக்கான மக்கள் என்னை வந்து வளைத்துக் கொண்டார்கள். இடைமறித்துக் கொண்டவர்களை என்னவென்று கேட்டபோது, அங்குள்ள மரத்தடியில் ஒரு ஜீப்பும் காணப்பட்டது. அந்த ஜீப்பிலிருந்த அதிகாரிகளைக் கேட்டபோது, தேர்தல் காலத்தில் கடன் வசூலிக்கக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டதால், இப்போது ஜூன் டிமாண்டிற்கு வசூலிக்க வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 50 சதவிகிதமாவது வசூலிக்காவிட்டால், வங்கி செயல்பட முடியாது, ஆகவே, தொடர்ந்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று ரிஜிஸ்திரார் அவர்களிடமிருந்து எங்களுக்கு சர்க்குலர் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கிராம மக்கள் அனைவரும், 'நாங்கள் ஓட்டுப் போட்டோம், இப்போது சட்டத்தைக் காட்டி இப்படி வசூல் செய்கிறார்களே, இது நியாயமா' என்று கேட்டார்கள். நானும், உடனே மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு மனு கொடுத்து, விசாரித்தேன். தயவு செய்து இதிலே உதவுங்கள் என்றும் கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு அவர், ஏற்கனவே 3, 4 ஆண்டுகள் தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இப்போதுள்ள நிலையில் நாங்கள் சட்டரீதியாக செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 12.50)

ஆனால் அவர்களைக் கேட்டால் அரசு என்கிறார்கள். மாநில அரசைக் கேட்டால் ரிசர்வ் பாங்க் என்று சொல்கிறார்கள்; ரிசர்வ் பாங்கைக் கேட்டால் உலக வங்கி என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஜனநாயக அமைப்பில்— Should we not have realistic approach to the problem? என்ற கேள்வியைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சட்ட ரீதியாக சென்னையில் இருப்பவர்கள். செய்யட்டும். நடைமுறையில் கிராமப் பகுதியில் 100-க்கு 70 பங்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் ஏழை விவசாயிகள் வாழ்கிறார்கள். கவர்னர் அறிக்கையில் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதைக் காண்கிறேன். மிக்க மகிழ்ச்சி; பாராட்டுகிறேன். நடைமுறையில் ஏழை விவசாய மக்களுக்கு கிராமங்களில் வசிக்கின்ற மக்கள் நிலையை அறிந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு இந்த நடைமுறைச் சிக்கலை நீக்குவதற்கு கணிவோடு செயல்பட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்கு ஆண்டுகளாக வறட்சியைக் கண்டு வருகிற அந்த மக்களுக்கு ஷார்ட் டேர்ம் லோனை மீட் டேர்ம் லோனை மாற்ற வேண்டும். இந்த வருஷம் மழை பெய்யவில்லை. சட்ட ரீதியாக 1974-ல் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி மாத்திரம் கட்ட வேண்டும்.

[திரு. க. கந்தசாமி]

[1977 ஜூலை 9]

That too with penal interest என்பது வேதனைக்குரியதாக இருக்கிறது, அபராத வட்டியைப் போடுகிறார்கள். வாங்கிய முதலையே திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலையில் எப்படி அபராதத்தைக் கட்ட முடியும்? ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வந்த நோயாளியை, வேகமாக நடக்க முடியாத ஒருவனை ஒரு மூட்டை சோளத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு ஓடச் சொன்னால் எப்படி ஓட முடியும்? ரிசர்வ் பாங்க் சட்டம் இருக்கலாம்—is it practically possible for a poor farmer suffering due to unprecedented drought conditions for more than four years to pay the arrears of loan with penal interest?

எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. உழைக்கத் தயாராக இருக்கிறான். டி. டி. சி. மீட்டிங்கில் பேசுகிறபோது இவ்வாறு மார்வாடியை விட கடுமையான வட்டியை வசூலிக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கூறப்பட்டது. பீனல் இன்டரஸ்ட் போடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வட்டியை ரத்து செய்து முதலை மட்டும் வசூலிக்க 10 வருஷ தவணையில் வசூலிக்க முன்வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அழகர்சாமி அவர்கள் கூறினார்கள். 10 வருஷம் என்று இல்லா விட்டாலும் 5 வருஷத் தவணையில் வசூலிக்கலாம். முதலை மட்டும் வசூலிக்க வேண்டும்.— principal without interest என்று ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பான உதவியாக இருக்குமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கலெக்ஷன் ஏஜன்சிஸ், குப்பர்வைசர்ஸ், பீட்டு ஆபீசர்ஸ் இருக்கிறார்கள்— sometimes they behave politically எல்லோரும் என்று சொல்லவில்லை. சில அதிகாரிகள், கூட்டுறவு வங்கிகளில் கிராமப்புறங்களில் செயல்படுகிறவர்கள் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுகிறார்கள் என்பதை மாத்திரம் சுருக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டிமாண்ட் மீது விவாதம் வரும்போது விவரங்களைக் கூறுகிறேன். அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் பணியாற்ற வேண்டுமென்று ரிஜிஸ்ட்ரார் மூலம் சர்க்குலர் அனுப்ப வேண்டும்.

கலெக்ஷன் செய்பவர்கள் குறுகிய காலத்தில் அதிகமான தொகை கலெக்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்றால் ஒரு நாளைக்கு எட்டு, பத்து ஊர்களுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தற்போது கன்வேயன்ஸ் வசதி இல்லை. அவர்கள் டாக்சியை எடுக்கிறார்கள்— Out of forced circumstances, they are constrained to engage a taxi as conveyance. Taxi-fare is being collected from the poorest of the lot, அதற்கு 100, 200 ரூபாய் செலவாகிறது. அந்தப் பணத்தைத் துரப்பாக்கியவசமாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசு மூலம் வாகன வசதிகள் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால் வேண்டாத இந்த நிலைமை ஏற்படாது.

1977 ஜூலை 9] [திரு. கே. சுந்தராம]

கிணறு வெட்ட லோன் கொடுக்கிறார்கள். ஒன்பதாயிரம், பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு வாங்கி வெட்ட விவசாயிகள் முனைந்தாலும் பத்து பதினைந்து அடி போனவுடன் எதிர்பாராமல் பாறை வந்து விடுகிறது. விவசாயி ஏமாற்றம் அடைகிறான். பின்னையார் பிடிக்க குரங்காக முழுகிறது. 9,000 ரூபாயில் கிணற்றை வெட்ட முடிவதில்லை. நகைகளை அடகு வைத்து கடன் வாங்குகிறான். இப்படி எதிர்பாராத நிலைமை வரும்போது கடனை 'ரைட் ஆப்' செய்ய அரசு முன் வந்தால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

ஆண்டிப்பட்டி என்னுடைய தொகுதி. வருஷ நாடு இருப் பதில் மிகப்பெரிய தொகுதி. முன்னால் இருந்த உறுப் பினர் கூடச் சொன்னார்கள்—ஆண்டவனால் கைவிடப்பட்ட பகுதி என்று. ஆண்டவனால் கைவிடப்பட்ட மக்களுக்கு புரட்சித் தலைவர் கார்டியாக வந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது என்று தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பகுதியில் லாண்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்க் இல்லை. அது வீவர்ஸ் நிறைந்த பகுதி. நேஷனலைஸ்டு பாங்குக்குப்போனால் 10 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கவேண்டுமென்கிறார்கள். தேனிக்குப் போக வேண்டு மென்றால் 15 கிலோ மீட்டர் செல்ல வேண்டும். இப்படி கடன் வாங்க வழியற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்த்து நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தவிர்க்க கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று விவசாயிகள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்று பாராட்டி அமருகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வத்திப்..... சுருக்கமாகப் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. எம். ஏ. வத்திப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு, நீண்ட காலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் கடன் என்ற இந்தக் கடன்களுக்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய தொகையினுடைய வரையறையை அகிக்மாக்க வேண்டும்; ஆறு கோடியிலிருந்து எட்டுக் கோடி ஆக்க வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் ஓரிரு கருத்துக்களைத்தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மற்றக் கருத்துக்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஜூலை 9]

குறிப்பாக இந்தக் கடன்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு உதவி கரமாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய விவசாயத் தொழில் செம்மையாக நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தக் கடன்கள் எல்லாம் அளிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இதிலே பலவிதமான நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதன் காரணமாக நாம் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தக் கடன்களை எல்லாம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் வாயிலாக விவசாயிகளுக்கு அளிக்கிறோமோ அந்த நோக்கங்கள் முழுமையாக நிறைவேறுவது இல்லை. இதில் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளும் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் விவசாயிகளிடத்தில் சில கவன குறைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தாலும் இந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகின்றன என்பதும் நாம் பார்க்கின்ற ஒரு உண்மையாகும்.

குறிப்பாக, கடன்களை வாங்கும்போது விவசாய மேம்பாட்டுக் காக வாங்குகின்ற கடன்கள் சில சமயங்களில் ஏதாவது மற்றக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். கல்யாணம், மற்ற விவகாரங்களுக்கு இந்தத் தொகைகளை அவர்கள் பயன்படுத்திவிடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இருக்கிற நெருக்கடி காரணமாகச் செய்கிறார்களே தவிர, பொறுப்பற்ற தன்மையில் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. ஆகையால் இந்தக் கருத்து சொல்லப்பட்ட காரணத்தால் பணமாகக் கொடுப்பதைவிட பொருளாகக் கொடுப்பது நன்றாக இருக்கும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். பாதி பணமாகவும், பாதி பொருளாகவும் கொடுப்பது—உதாரணமாக பணத்திற்குப் பதிலாக உரம் கொடுக்க வேண்டும். விதை கொடுக்க வேண்டும், பம்பு செட் கொடுக்க வேண்டும்—பாதியைப் பணமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

(பிற்பகல் 1:00)

ஆனால் அந்தத் திட்டம்கூட சரியாக நடைபெறவில்லை யென்பதை நாம் கண்டதாகப் பார்க்கிறோம். பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ள பழைய, துருப்பிடித்துப் போன பம்பு செட்டுகளைக் கொடுத்து, அதை அவர்கள் வீட்டிற்குக் கொண்டு போய்—ஏனென்றால் அவற்றை பாசனத்திற்கு விவசாயத் திற்குப் பயன்படுத்த முடியாது—வைத்திருந்து அது வீணாகிப் போகக் கூடிய நிலைமையைப்பற்றி பல இடங்களிலே சொல்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடன் கொடுக்கிறபோது, கடன் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, வங்கிகளிலிருந்து விவசாயிகளிடத்திலே நேரடியாகக் கொடுக்காமல் அவர்கள் பெயரிலேயே ஒரு கிரடிட் அக்கவுண்ட் ஓப்பன் செய்து அவர்கள் விதை வாங்கினார்கள் என்றால் அல்லது உரம் வாங்கினார்கள் என்றால் அப்படி உரம் வாங்கிய இடத்திலிருந்து பில்லை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால் அந்த பில்லை வைத்துக் கொண்டு

1977 ஜூலை 9]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நேரடியாக உரம் சப்ளை செய்த இடத்திற்குப் பணத்தை அனுப்பி விடுவதன்மூலம் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்கலாம். அது மட்டுமல்ல, உரமும், விதையும் நல்ல தரமுள்ளவையாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதேபோன்று பம்புசெட் வாங்கினால் கூட இந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கலாம்.

அதே மாதிரியாகக் கிணறு வெட்டுவதற்கு நீண்டகாலக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்றாலும், 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்றாலும், அந்தப் பணத்தை விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகக் கொடுக்கும் அந்தத் தொகைக்கான கிரடிட்டை வங்கியில் வைத்து அக்கவுண்ட் ஒப்பன் செய்து—கிணறு வெட்டுகின்ற வேலையை காண்டிராக்டரிடத்திலே விட்டால் அவருக்கே நேரடியாக வங்கி பணத்தை அனுப்பிவிடலாம். அல்லது கூலிக் காரர்களை கிணறு வெட்ட அமர்த்தியிருந்தால் அவர்களுக்குப் பணத்தை வழங்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்யலாம், ஆனால் கூலிகாரர்களுக்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேருமா என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. இருபது ஆயிரம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருந்தால், ஒரு கிணற்றை வெட்டுவதற்கு அதிகமாகப் பணம் செலவாகக் கூடிய நிலைமை இருந்தாலும்—அதாவது வெட்டுகிற போது பாறை வந்துவிடுவதனுலேயோ அல்லது வேறு பல சூழ்நிலைகளினாலோ—அந்தத் தொகையை உயர்த்தி அதிகமான ரூபாய் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்றும், அந்த வேலையை முடித்த எந்த அளவிற்குப் பணம் தேவைப்படுமோ அந்த அளவிற்குப் பணத்தை சாங்ஷன் செய்யக்கூடிய முறையைக் கொண்டு வந்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சூப்பர்வைஸர்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள், அது உண்மைதான். எல்லோருமே சொன்னார்கள். கோவாப்ரேடிவ் டிபார்ட்மெண்ட் சூப்பர்வைசர் வந்தாலே, ஏதோ யமதர்ம ராஜன் வந்தால்கூட நம்முடைய விவசாயிகள் பயப்படுவது இல்லை, ஆனால் இந்த சூப்பர்வைசர்களுக்குப் பயப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது, அவர்கள் மிகவும் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். பாவம் விவசாயிகள், அறுவடை வந்தவுடன் அடுத்த மாதம் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அறுவடை சரியாக இருக்காது. ஏதோ ஒரு காரணத்தினாலே அறுவடை பாதிக்கப்பட்டு விட்டால் அவர்களால் கடன் கொடுக்க இயலாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது இந்த சூப்பர்வைஸர்கள் அவர்களைப்பற்றி கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த சூப்பர்வைசர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். நம்முடைய பகுதியிலே ஒரு பகுதியிலே ஒரே ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த அரசியல் கட்சிக் காரர்கள் இரண்டு கோஷ்டிகளாக இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

(1977 ஜூலை 9)

ஒரு கோஷ்டி மெம்பர்ஷிப் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது, ஒரு கோஷ்டியினுடைய தலைவர் கூட்டுறவு வங்கியினுடைய தலைவராக இருக்கிறார், அந்தக் கோஷ்டிக்காக, அவருக்காக அந்தக் கூட்டுறவு துறையைச் சேர்ந்த சூப்பர்வைசர், ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்க்காக மெம்பர்ஷிப் கேம்ப்பெயன் செய்யும் அளவிற்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறை சூப்பர்வைசர்களுக்கு அரசியல் தொடர்பு இருக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே செய்தால்தான் இப்படிப்பட்ட கோஷ்டி மனப்பான்மையில் அதிகாரத்தை அஷ்பிரயோகம் செய்வதைத் தடுக்க முடியும். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானம்—பணத்தின் மதிப்புக் குறைந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே—மிகவும் தேவையான தீர்மானம் என்று சொல்லி அதை வரவேற்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தை உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “ மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே ” என்று மட்டும் சொல்லுங்கள். “ மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே ” என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : I stand corrected, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கங்களின் சார்பாக விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுப்பது ஸ்ரும்பத் தக்கது என்று நாம் வரவேற்கின்ற அதே நேரத்திலே கொடுத்த கடன்களை வசூலிக்கின்றபோது மனிதாபிமானமும் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சிவில் புரசீஜர் கோட் இருக்கிறது, அதிலே செக்ஷன் 60-ல் எந்த எந்தப் பொருட்களை ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்று விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, விதைகள், விவசாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய கருவிகள், ஏர் உழுகின்ற மாடுகள், சாப்பிடுகின்ற சாமான்கள் போன்றவற்றையெல்லாம் சட்டத்தின் மூலமாக ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு அதிகாரிகள், வங்கிகளின் அதிகாரிகள், அரசாங்க அதிகாரிகள் எல்லாம் அந்தச் சட்டத்திற்குச் சிறிதும் மதிப்பு அளிக்காத முறையிலே அவர்கள் வீடுகளிலே நுழைந்து எந்த எந்தப் பொருட்களை ஜப்தி செய்யக்கூடாதோ அந்தப் பொருட்களையே ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

அதே நேரத்திலே முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் வீட்டிலே ஆள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ வீட்டிற்குள் அனுமதியில்லாமல் தானே நுழைந்து, வீடு பூட்டியிருந்தாலும்கூட, வீட்டில் நுழைவதற்காக பூட்டை உடைத்து உள்ளே சென்று சாமான்களை ஜப்தி செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, உள்ளே இருந்த சாமான்களை அள்ளி வெளியே எறிந்து அங்கேயுள்ளவர்களை வெளியே கொண்டு வந்து மானபங்கம் செய்து வெளியே இழுத்துப் போடுகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தினால், சிலர் இதைப் பொறுக்க முடியாது, தூக்கு மாட்டிக் கொண்டு இறந்திருக்கிறார்கள், விஷத்தை அருந்தி இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை யெல்லாம் இருக்கிறது.

கடனை திரும்பப் பெறுகிறபோது அதற்கு கால வரையறை வைத்து அதற்குள் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று முன்னறிவிப்புக் கொடுத்து—பணத்தை அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கொடுத்து விடுவார்கள், அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். கொடுக்க முடியாமல் போகலாம், யாரும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டே வேண்டுமென்று கட்டாமல் இருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்—சில வேளைகளிலே கட்டமுடியாத நிலைமை ஏற்படலாம், அதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்னவோ இருக்கலாம். இத்தனை நாட்களுக்குள் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று முன்னறிவிப்புக் கொடுத்து, வசூலிப்பதற்கு முன்னறிவிப்புக் கொடுத்தால் வசூலிக்கிறார்கள் என்ற பொருளில் அடங்கும்.

ஆனால், கடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக—போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்களிடத்திலே என்ன என்ன அதிகாரங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்தி எப்படி மக்களைச் சில நேரங்களிலே துன்புறுத்துகிறார்களோ அந்த முறையிலே பணத்தை வசூலிக்கிறபோது விவசாயிகளை, விவசாயிகளாக மதிக்கப்படக் கூடிய நிலைமை இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அதிகாரிகள் கடனை வசூலிக்க வரும்போது யமதர்மராஜனைக் கண்டு பயப்படுவதைப்போல் பயப்படக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த சிவில் புரஜீஸ் கோடிலே சொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜப்திக் கான பொருட்களுக்கு உள்ள எக்ஸம்ப்ஷன்களை இந்தச் சட்டத்திலேயும் கொண்டு வருகிற முறையிலே தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், அதன்மூலம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசும்போது எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள், மவுண்டிங் இன்டரஸ்ட் என்று. காம்ப்வுண்ட் இன்டரஸ்ட் என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் ஒரு முறை கட்டவில்லை என்று சொன்னால் மேலும் மேலும் வட்டி அதிகரித்து காம்ப்வுண்ட் இன்டரஸ்ட் என்ற முறையிலே மேலும் மேலும் விவசாயிகளின்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1977 ஜூலை 9]

தூயிலே சமையை ஏற்றக்கூடிய முறைதான் இருக்கிறது கோவாப்பரேடிச் சொஸைடி, வங்கிகள் இவற்றில் வாங்கக் கூடிய கடன்களுக்கு இன்ட்ரஸ்ட் ரேட் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது, தனிப்பட்ட மக்களுக்கு 9 சதவீதத்திற்கு மேல் வட்டிவீதம் இருக்கக் கூடாது என்று செய்துவிட்டு அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவு கடன்கள் வங்கிக் கடன்களுக்கு, 18 சதவீதம் விதிக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு வட்டி வசூலாகிறது. கட்டவில்லையென்று சொன்னால் காம்ப்வுண்ட் இன்ட்ரஸ்ட் கான்ட்ராக்ட் ஆக்டிலே கூட பீனல் கிளாஸ் That is being struck down by court of Law ஆனால் இங்கே எந்த முறையிலே காம்ப்வுண்ட் இன்ட்ரஸ்ட் வசூலிக்கப்படுகிறதோ தெரியவில்லை, நாம் கேட்டால், நான் வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே நான் அதிகாரிகளிடம் சென்று இதைப்பற்றி மனுக்களைக் கொடுத்தபோது அவை பரிசீலிக்கப்படவில்லை, நான் வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே வக்காலத்தும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1:10]

ஆனால் கொடுத்து ஆறு மாதங்களானாலும் சரி, ஒரு வருட காலமானாலும் சரி அந்த மனுக்களின் மீது பரிசீலனை செய்யப்படாது அது லாட்ஜ் செய்யப்படுகிறது. எந்த விதமான பரிகாரமும் செய்யப்படாமல், குறிப்பாக ஒரிடத்திலே ஐப்தி செய்த பொருளை எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். பிறகு பணமும் கட்டி விட்டார்கள் ஆனால் அந்தப் பொருளை திருப்பிக் கேட்கும் பொழுது இவர்களாகவே தங்கள் இஷ்டத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு திருப்பிக் கொடுக்காத நிலைமை ஒரு கிராமத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் காணும் முறையிலே தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டும். அதே நேரத்திலே Government instructions should be in such a way that these people should not misuse their power என்ற முறையிலே நாம் செயலாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் வர்களே, அரசு தரப்பில் இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானத்தை ஆதரித்து இங்கே பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய ஒருமித்த கருத்தைத் தெரிவித்ததற்காக அரசின் சார்பில் நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டிய உத்தரவாதத் தொகையைக் கூட்டிக் கொடுக்க இந்த அவையின் அனுமதியைப் பெறுவதற்காக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது என்றெல்லாம் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பேசிய எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேச

1977 ஜூலை 1] [திரு. க. உரோ, எட்மண்ட்]

கின்ற நேரத்தில் இந்தத் துறை நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிலே முழுமையாகப் பாடுபட வேண்டுமென்ற கருத்துக்களைச் சொன்னதற்காக அரசின் சார்பில் அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று முதல் நிதி நிலை அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் அளித்த நேரத்தில் தன்னுடைய அரசாங்கத்தினுடைய நிதிக் கொள்கையை யும். இன்னும் பல்வேறு கொள்கைகளையும் பற்றி இரத்தினச் சுருக்கமாகவோ வார்த்தையில் சொன்னார்கள். அண்ணாவினுடைய அரசு, tap the rich and pat the poor என்று தன்னுடைய கொள்கையை வகுத்துக் கொள்வதாக அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் கொன்னதைப் போல் அண்ணாவினுடைய வழியிலே உண்மையிலேயே இந்த ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமென்று இந்த ஆட்சியை அமைத்திருக்கின்ற தமிழகத்தின் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் அந்தக் கொள்கையை நிச்சயமாக அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆட்சியை நடத்தவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் பொதுவாக இந்தத் துறையின் மூலம் நாட்டிலேயிருக்கின்ற எல்லா விவசாயிகளும் பயனடைய வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தாலும், இங்கே தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அண்ணாமலை அவர்கள் சொன்னதைப் போல, நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழ்மை நிலையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் இந்தத் துறையின் மூலம் நிச்சயமாக அதிகமான பலன்களை அடைய வேண்டுமே தவிர, வசதி படைத்தவர்கள், பெரிய பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் இந்தத் துறையின் மூலம் வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் பெருக்கிக் கொள்வதை இந்த அரசாங்கம் ஓரளவுக்குத் தடுத்து நிறுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் உறுப்பினர்களுக்கு மெத்தப் பணிவன்போடு அரசின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு இந்தத் துறையை எந்த அளவிற்குத் தவறான வழிகளிலே பயன்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைத்தான் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக இதற்கு முன்னாலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கூட இந்த அவையிலே இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும் பொழுது, இந்தத் துறை எவ்வளவு பெரிய கொடுமைகளை விவசாயிகளுக்கு இழைத்

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

1977 ஜூன் 9

திருக்கிறது என்பதையும், இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகள் இந்தத் துறையின்மூலம் மூழுமையான பலனை அடைய வில்லை என்பதையும் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியதிவிருந்து, இதற்கு முன்பிருந்த அரசு எந்த அளவிற்கு இந்தத் துறையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, முன்னாலே நடந்த தவறுகள் இந்த அரசிலே தொடராவண்ணம்.....

திரு. மு. செல்வராஜ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இங்கே நான் பேசிய கருத்தைத் திசை திருப்பிச் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லியது, நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் போது கடன் வசூலை நிறுத்தி வைத்து விட்டார்கள் அதிகாரிகள். அதேபோன்று சட்ட மன்றத் தேர்தல் நடந்த பொழுதும் நிறுத்தி வைத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு கடுமையாக வசூலித்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு என்று சொன்னேன். அதுமட்டுமல்ல, தொடர்ந்து நான்கைந்தாண்டுக் காலம் வறட்சி ஏற்பட்டு விட்டதால் இப்படிப்பட்ட கன்வரஷன் ஏற்பட வேண்டியிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்குக் கடன் சுமையை மேலும் அதிகரிக்கும். இதற்குத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர தயவு செய்து திசை திருப்பிப் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, நானும் அதைத்தான் இங்கே சொன்னேன். இதற்கு முன்னாலே ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் விவசாயிகளிடம் எந்த அளவிற்கு வசூல் செய்தார்கள் என்பதையும் நம்முடைய அருமை நண்பர் அவர்கள் நல்ல முறையில் உணர்ந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு முழுமையாகப் பயன்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற்கு மாறாக இந்தத் துறையின் மூலம் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன்படுவது அரிதாகி விட்டது என்று இங்கே பேசிய எல்லா நண்பர்களும் சொன்னார்கள் இங்கே கடன் வசூலைப்பற்றிப் பேசிய எல்லா நண்பர்களுமே கடன்களை எந்த அளவிற்கு மிகவும் கொடூரமான முறையில் வசூலிக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னார்கள் அரசாங்கமும் மிக உன்னியாக அக்கறையோடு இந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு உண்டான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இந்த அரசைப் பொறுத்த மட்டில் கடனை வசூலிக்க வேண்டும், ஆனால் வசூலிக்கின்ற முறையிலே மாற்றம் காண வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் உண்மையிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இங்கே பல நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில பகுதிகளிலே கடனைக் கட்டாயமாக வசூலிக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமான பொருட்களைக்கூட ஐப்தி செய்கிறார்கள்

1977 ஜூலை 9] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

என்று இங்கே உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். குறிப்பாக இங்கே பேசிய நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லும் பொழுது இந்த நடவடிக்கையைப் பொறுத்த மட்டிலும் ரியலிஸ்டிக் அப்ரோச்' இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ரியலிஸ்டிக் அப்ரோச்' இருக்க வேண்டுமென்று மட்டுமல்ல, 'யூமனிடேரியன் அப்ரோச்' மனிதாபிமான அடிப்படையில் இந்தத் துறையை அணுக வேண்டுமென்ற நிலைமையிலே மிகுந்த அக்கறை வைத்திருக்கிறது. ஆகவேதான், விவசாயிகளைப் பொறுத்தமட்டிலே விவசாயிகளிடம் கடனைக் கேட்கின்ற முறையிலே மனிதாபிமான உணர்வு கேட்பவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அதைப்போல விவசாயப் பாக்கிகளை முறைப்படி தருவதிலே மனிதாபிமானத்தோடு அவர்களிடம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று, அரசாங்கம் அணுக வேண்டுமென்று.....

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, வரங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது எப்படி மனிதாபிமான உணர்வாகும்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: நான் அதனாலே தான் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். எல்லா விவசாயிகளும் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் சில காரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எல்லோராலும் கொடுக்க முடியாது என்பதல்ல பொருள். கொடுக்கக் கூடியவர்கள் கூட கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காகக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த தவணை, அவகாசம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் விவசாயிகளைத் தரம் பிரித்து எந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பதாக இந்த அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: ஆகவேதான் நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர், இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு இதைப் பற்றி உடனடியாக இந்த மன்றத்திலே பதில் சொல்கின்ற சூழ்நிலை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடனை வாங்கியவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கொடுக்கக்கூடிய வசதி படைத்தவர்கள்கூட.....

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, உண்மையிலேயே கொடுக்க முடியாதவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் கொடுக்கத் தவறினால் ஐப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை அவர்களிடம் எடுக்கப் படுமா அல்லது தவிர்க்கப்படுமா?

[1977 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: உண்மையிலேயே வசதி படைத்தவர்கள், விவசாயத்திற்காகக் கடனை வாங்கி அந்த விவசாயத்தின் மூலம் வருமானத்தைப் பெற்றவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் வேண்டுமென்று அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் நாள் கடத்தி வருவார்களேயானால் அவர்கள்மீது இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதில் எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லை.

(பிற்பகல் 1.20)

*திரு. ப. உ. சண்முகம்:—தலைவரவர்களே, கிரெடிட் சொஸைட்டியில் கடன் கொடுக்கும்போது ஓராண்டுக் காலக் கடனாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், விவசாயி விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தால், அவனால் கொடுக்க முடியவில்லையென்ற நிலைமை ஏற்படும் போது, 'அணுவாரி சர்ட்டிபிகேட்'-ஐ அவன் ஆர்.டி.ஓ. விடத்தில் வாங்கிக் கொடுத்தால் ஷார்ட் டேர்ம் லோன், மீடியம் டேர்ம் லோனாக மாறுகிறது. ஓராண்டுக் காலம் என்பது மூன்றாண்டுகாலத்தில் வசூலாகலாம் என்றிருக்கிறது. இப்பொழுது திருக்கிற சிக்கலெல்லாம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஆர்.டி.ஓ. விடத்தில் சென்று அணுவாரி சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது என்பது அவ்வளவு சாத்தியக் கூறாக அமையவில்லை. நாங்களும் ஆட்சியிலிருந்தபொழுது அதை யோசித்துப் பார்த்து, பொதுவாக, உத்தரவு போடலாம் என்ற கருத்து இருந்தது. எந்தெந்தப் பகுதி வறட்சிப் பகுதி என்று அரசாங்கம் அறிவிக்கிறதோ அந்தப் பகுதியிலேல்லாம் அணுவாரி சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அணுவாரி சர்ட்டிபிகேட் இல்லாமலே ஷார்ட் டேர்ம் லோனை மீடியம் டேர்ம் லோனாக மாற்றி விடலாம் என்று போட்டு விட்டால், வசூலிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்போது, விவசாயி விளைச்சல் இருந்தால்தான் பணம் கொடுப்பான், இல்லாவிட்டால் கொடுக்கமாட்டான். ஆகவே, வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இந்த வசூலை நிறுத்தி வைக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா? அப்படி வறட்சி என்று அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், கடன் கொடுக்க வசதி படைத்தவர்களிடம் கடன் வசூலிக்க தனிப்பட்ட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்:—மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் வசதியுள்ள விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பித் தர மறுப்பார்களானால் அதைப் பெறுவதற்கு முயற்சிப்போம் என்று உணவுத் துறை அமைச்சர் தெரிவித்தபொழுது எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை நீங்கள் மேற்கொள்வீர்கள் என்று உணவு அமைச்சரைப் பார்த்துத் திருப்பிக் கேட்டிருக்கிறார். 7 ஆண்டுகால முதலமைச்சர் அனுபவம் பெற்ற நமது இன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பவாதத்தைச் சந்திக்கும்போது எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை அவர் மேற்கொள்ளக்கூடும் என்பதைப் பற்றி இந்தச் சபைக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

திரு. மு. கருணாநிதி :—உங்களுக்கே அது புரியும் என்று இருந்தேன். என்னைக் கேட்பதால் சொல்கிறேன். கடந்த காலத்தில் வசதியிருந்தும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காதவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. வசதியில்லாமல் கடனைத் திருப்பிக் கட்டாமலிருந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமானால், ஆங்காங்குள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலமாக அந்த முறையீடுகள் பெறப்பெற்றதும் உடனடியாக அரசின் சார்பில்—கடந்தகால அரசின் சார்பில்—நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வசூலிப்பதிலே துன்புறுத்தல் வேண்டாம் என்று ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வசதி உள்ளவர்களாக இருந்து வேண்டுமென்றே கடனைத் திருப்பித் தர மறுப்பார்களானால் அவர்கள் மீது ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாதிரி நடவடிக்கைகள் ஏழைகள் மீதும் எடுக்கப்பட்டது என்று கூறக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேனேயல்லாமல் வேறல்ல. வசதியிருந்தும் கடனைத் திருப்பித் தர மறுத்து விடுவார்களானால் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தவறுமானால், அரசை நடத்தவே முடியாது. அவ்வாறு நடந்தால் அரசுக் கருவூலம் காலியாகி விடும். கூட்டுறவுத் துறை மூலமாகத் தருகின்ற கடனாக இருந்தாலும் அதனை வசூலித்தால்தான் மீண்டும் கடன் தர முடியும். நான் முன்னாள் முதலமைச்சராக மாத்திரமல்ல, நிதியமைச்சராகவும் இருந்த காரணத்தினால், இன்னாள் நிதியமைச்சருக்குக் கூறுகிறேன், கூட்டுறவுக் கடன்களைத் திருப்பிப் பெறாமலிருந்தால், டெல்லியும் சரி, கடன் கொடுக்கிற உலக வங்கியும் சரி, ரிசர்வ் வங்கியும் சரி, ரொம்ப தாராளமாக இருக்க முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் :—தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லியதற்காக நான், இன்னாள் முதல்வர், நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருந்தாலும் தெரியாததற்காக, கேட்டதற்காகப் புரிய வைக்கிறேன் என்று சொன்ன நிலையில் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இருப்பதை எண்ணி உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கே நினைவுப்படுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபொழுது இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் பஞ்சம் வந்துவிட்டது என்ற நிலை தோன்றிய சூழ்நிலையில் இங்கே அனைத்துக் கட்சி நண்பர்கள் உண்ணா நோன்பு ஏற்று சாகும் வரை உண்ணாநோன்பு ஏற்போமென்றும் அதிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1977 ஜூலை 9]

சேர்ந்த நண்பர்களும், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், இன்னும் மற்ற நண்பர்களும் கலந்து பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதம் இருந்த நேரத்தில், அவ்வளவு பயங்கரமான சூழ்நிலையிருந்த அந்தக் காலத்தில் ஜப்தி நடந்தது, மாடுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு போனார்கள் என்ற செய்தி பத்திரிகையிலே வெளி வந்ததும் அதைப் பற்றி மேடையிலே பேசப்பட்டதையும் இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற இவர்தான் அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை அந்தக் காலத்தில் இருந்தது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் வரி வாங்கித்தான் ஆட்சியை நடத்த வேண்டுமென்றும் ஆனால் மனிதாபிமானத்துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்ன நேரத்தில், கடன் கொடுத்தவர்கள், கடன் வாங்கியவர்கள் இவர்களிலே கடன் வாங்கக்கூடியவர்கள் எப்படி மனிதாபிமானத்துடன் நடப்பது என்ற கேள்வியையும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எழுப்பினார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் மாற்றானும் வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவனாக இருப்பானால் அந்த மனிதன் மனிதாபிமானத்துடன் வாழ்கிறான் என்பதற்கு உகந்தவனாக இருக்கிறான் என்பதைப் பணிவன்போடு தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த மனிதாபிமானம் ஒவ்வொருவரிடத்திலும், கடன் வாங்கியவரிடத்திலும் இருக்கவேண்டும். கடன் வாங்கியவர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கும்போது, அதைத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருப்பதுதான் மனிதனாக வாழ்வவனுடைய கடமை என்பதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது நியாயம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அத்தோடு, இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த அரசும் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் எப்படி இதை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்வது முறையாக இராது என்பது முதலமைச்சராக 7 ஆண்டுக் காலம் அனுபவம் பெற்ற—எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நன்கு தெரியும். சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்போது, வாய்ப்பு ஏற்படும் போது எப்படி அதை வசூலிப்போம், எப்படி அதை மக்களுக்குப் பயன்படுத்துவோம் என்பதை நிச்சயமாக வெளியிடவோம் என்பதை இங்கே நான் பணிவன்போடு கூறிக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 9]

*திரு. மு. கருணாநிதி : அரசாங்கக் கொள்கையை இப்படி இரகசியமாக வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இன்னின்ன செய்யப்போகிறோம் என்று ஒரு அரசாங்கம் அறிவிப்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை வெளியீடு என்கிற தலைப் பிலே பொருந்தும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பேசும்பொழுது கடன் வாங்கக் கூடியவர்கள் திருப்பிக் கொடுப்பது மனிதாபிமானம் என்று சொன்னால் அதைப் பேரல் வசூலிப்பவர்கள் மனிதாபிமானத் துடன் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அதற்குத் திருத்தத்தைத்தான் சொன்னேன். கடன் வாங்கியவர்கள் திருப்பி கொடுப்பதற்கு மனிதாபிமானத் துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அதைப் போல் கடன் வசூலிப்பவர்கள் மனிதாபிமானத்துடன் வசூலிக்கவேண்டும். கடன் வாங்கியவன், இரக்கத்திற்காக, ஐயோ பாவம், கடன் கொடுத்தானே, திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இரக்கத்தின் காரணமாக அவன் திருப்பிக் கொடுப்பதல்ல, வாங்கிய கடன் பொறுப்போடு கொடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. எனவேதான் கடன் வாங்கியவன் பொறுப்போடு உணர்வினைக் காட்ட வேண்டும், கடன் கொடுத்தவன் மனிதாபிமானத் தோடு வாங்கவேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் நான் சொல்லவில்லை.

இராமநாதபுரம் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிப்பதிலே ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அப்பகுதிக்கு என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமோ அவைகள் அளிக்கப்படும் என்று அன்றைக்கிருந்த கழக ஆட்சி ஏராளமான வேலைகளை, வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, பல ஏரிகளுக்கெல்லாம் கரைகளை அமைத்து, ஆர். எஸ். மங்கலம் ஏரி, பல்லாண்டுகாலமாக தூர் வாராத ஏரி, அந்தப் பணியை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே கழக அரசு எடுத்துக் கொண்டது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மீண்டும் அதைத் துவங்க நான் விரும்பாவிட்டாலும், நான் பேச எனக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரக்கம் வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இரக்கம் வேண்டும். இரக்கமற்றவன் அரக்கன் என்று சொல்வது வழக்கம். ஆகவே, மனித உணர்வோடு மனிதன் வாழ வேண்டுமென்றால் பிறரை வாழ வைக்கின்ற பாங்கு, பிறர் வாழ வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இருந்தாக வேண்டும். கடன் வாங்குவது அந்த மனிதனுடைய உழைப்

1977 ஜூலை 9] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பிலிருந்து அல்ல. யாருடைய உழைப்பிலிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். கடன் வாங்கியவன் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் எத்தனை பேருக்குப் பாதகத்தை உண்டாக்கும் என்ற நல்லெண்ணம், நல்லுணர்வு ஏற்பட வேண்டும் என்பதைத் தான் அபிமானம் என்று சொல்கிறோம். அபிமானம் என்பது தமிழ் வார்த்தை அல்ல. என்றாலும் அபிமானம் என்பது பிறர் மேல் கொள்கிற அக்கறை. அபிமானம் உள்ளவர்கள் கடன் வாங்கிவர்கள் பொறுப்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டும். அதிகாரி போய் காரியத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றிருந்தாலும் எப்பொழுதும் பொறுப்போடு நடந்து கொள்ளவேண்டும். பொறுப்பற்ற நிலைமையில் நடந்து கொள்பவர் யாராக இருந்தாலும் கடமையிலே தவறிவிட்டவர் ஆவார். ஆகவே என்னுடைய நினைப்பெல்லாம், கருத்தெல்லாம் எந்தக் காரணத்தினாலும் கடன் வாங்கியவர்கள் நாம் கடன் வாங்கிவிட்டோம், ஏமாற்றலாம் என்று நினைக்கக் கூடாது. ஏமாற்றுகிறவர்கள் யாருமே இருக்கக் கூடாது. நாம் கொடுக்க வேண்டிய கடன் அரசுக்கு. நாம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால், அரசு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியம் நின்று விடும் என்று அந்த நல்லெண்ணத்தோடு, அபிமானத்தோடு, மனிதாபிமானத்தோடு, அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்குத்தான் இதைச் சொன்னேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

முன்னால் இருந்த அரசு என்னென்ன காரியங்கள் செய்தது என்பதை பட்டியலிலே பார்த்திருக்கிறோம், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவை முழுக்க முழுக்க மக்களுக்குப் போய் சேர்ந்ததா என்பதிலே பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி, அரசு செய்ய இருக்கின்ற காரியங்கள் எல்லாம் இங்கே வெளியே சொல்வது நியாயம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது பட்டஜெட் வருவதற்கு முன்னாலே சொன்னால் “பிரிவிலெஜ் மோஷன்” வரும் என்று எனக்குத் தெரியும். எதை எதை எவ்வப்பொழுது சொல்ல வேண்டும், எப்போது சந்தர்ப்பம் வாய்க்கிறதோ அப்போது சொல்லப்படும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கடனை வசூலிப்பது என்று சொல்வது கூட பட்டஜெட்டிலே வரவேண்டிய விஷயமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பட்டஜெட்டிலே வரவில்லை. சட்டமாக கொண்டு வரும் போது இந்தப் பிரச்சினை உருவாகாதா? சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன் வெளியே சொல்வது நியாயம் ஆகாது என்று நான் கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

1977, ஜூலை 9]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எனவே கூட்டுறவுக் கடனை எப்படி வசூலிப்பது என்பது பற்றி பட்ஜெட்டிலே சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எதை எப்போது கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த அமைச்சரவைக்குத் தெரியும். அப்போது கொண்டு வருவோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானம் நிறைவேறுகிற வரையில் அவையின் அனுமதியுடன் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே குறுக்கிட்டுப் பேசிய முன்னாள் அமைச்சர் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற உறுப்பினர் மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே சில ஆலோசனைகளை சொன்னார்கள். ஒரு சில விளக்கங்களைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்ட விளக்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே இப்போதைக்கு நாங்கள் எந்த விதமான பதிலையும் சொல்வதற்கு இல்லை. காரணம் ஏற்கனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி இப்போது தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வதா என்பதுபற்றி அரசாங்கம் நிச்சயமாக முடிவு செய்யும்.

ஒன்றை மாத்திரம் இந்த மன்றத்தில் மிகத் தெளிவாக சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தத் துறை முழுக்க முழுக்க, முழுமையாக நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு பாரபட்சம் இல்லாமல் கடன் வழங்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும். அதிலே வெற்றி காணும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய எல்லா உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு செய்த பல்வேறு தவறுகள் இந்தத் துறையை வகித்து வந்த ஒரு சிலர் இந்த நாட்டு மக்கள் மேலே காட்டிய பாரபட்சங்கள், தேவையற்ற சலுகைகள் அதன் மூலம் அவர்கள் செய்த ஊழல்கள் எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லமுறையிலே புரியும். இந்த அவையிலே இருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களும் அதை நிச்சயமாக புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இதற்கு முன்னாலே இந்தத் துறையைக் கையாண்ட அரசாங்கம் நடத்திய முறைகேடான ஒரு சில நடவடிக்கைகள், இந்தத் துறையிலே எவ்வளவு பெரிய ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாட்டு மக்கள் புரிந்திருப்பதைப் போல இந்த அவையிலே உள்ள எல்லா உறுப்பினர்களும் உண்மையிலேயே புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

[1977 ஜூலை 9]

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி ஒரு ஊழலை நடத்தி இருக்கிறதாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட முன்னாள் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரை இந்தத் தேர்தலிலே அணைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரித்ததே, அது எந்த வகையிலே ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, 'எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான், பணி வன்போடு தெரிவித்துக் கொள்வேன், ஆதாரம் இல்லாமல் நாங்கள் ஆதரித்தோம் என்று சொல்வது அவருடைய தகுதிக்கு ஏற்ற கருத்தும் அல்ல, பொருளும் அல்ல. ஆகவே தயவுசெய்து ஆதாரம் இல்லாமல் இத்தனை ஆண்டுகாலம் அனுபவம் பெற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், யாரோ தங்களை விளம்பரப் படுத்திக் கொண்டதற்கு, நாங்கள் அனுமதி கொடுக்காத, ஆதரிக்காத எங்களைப் பற்றி குறை கூறுவது நியாயம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், யாரோ அவரைப் பயன்படுத்தி.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பயன்படுத்திக் கொண்டு என்ற வார்த்தையை நான் சொல்லவில்லை. விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டார்கள். முதலமைச்சர் படத்தைப் போட்டு 'எம். ஜி. ஆர்.' அவர்களால் ஆதரிக்கப்படுகிற ஆதித்தனருக்கு வாக்களியுங்கள் என்று அவர் நின்ற சாத்தான்குளம் தொகுதியில் பல விளம்பர சுவரொட்டிகள் போடப்பட்டிருந்தன. நோட்டீசுகளும் போடப்பட்டன.

நானும், முதலமைச்சர் அவர்களும், பழைய இனிய நண்பர்களாக இருந்த அந்தக் காலம் இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. அப்போது 'எம். ஜி. ஆர். பீடி' என்று யாரோ ஒருவர் அவர் பெயரைப் பயன்படுத்தி இருந்தார். உடனே எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அதற்கு மறுப்பு அறிவிப்பு விட்டு என்னுடைய பெயரைப் பயன்படுத்தி விளம்பரங்கள் செய்யக்கூடாது என்று துணிச்சலாக அறிவித்தார். ஆகவே, முன்னாள் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் நின்ற தொகுதியில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் படத்தைப் போட்டு எம். ஜி. ஆர். ஆதரிக்கின்ற வேட்பாளர் ஆதித்தனருக்கு வாக்களியுங்கள் என்று சுவரொட்டி போட்ட போது இப்படியொரு மறுப்பு வெளியிட்டிருப்பாரேயானால் நான் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன்.

1977 ஜூலை 9]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலேயும், இப்போது நடந்து முடிந்த சட்டப் பேரவைத் தேர்தலிலும் எனக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட வேறு கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் யார் என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை, தேவை இல்லை என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய படத்தைப் போட்டு நான் ஆதரிக்கின்றவர்களுக்கு வாக்களியுங்கள் என்று, விளம்பரம் செய்து கொண்டார்கள் பலர் என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறி, அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கெல்லாம் நான் மறுப்பு விட்டுக் கொண்டிருந்தேனான், என்னுடைய மற்ற வேலைகள் கெட்டுவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அந்தத் தொகுதி வேட்பாளருக்கு என்னுடைய பெயரைப் பயன்படுத்தி விளம்பரம் செய்யக் கூடாது என்று நான் எழுதிய கடிதத்தின் நகல் என்னிடம் இருக்கிறது என்பதை இங்கே நான் தெளிவு படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

நாடாளுமன்ற தேர்தலில் நாங்கள் யாரை ஆதரித்தோமோ அவர்கள் இந்தத் தேர்தலிலே, இந்தச் சின்னத்தை எம். ஜி. ஆர். ஆதரித்தார்கள், அதற்கு வாக்களியுங்கள் என்று கேட்டார்கள் என்பதையும், நடந்து முடிந்த இடைத் தேர்தல் பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நினைவிருக்கும் என்று கருதுகிறேன்—திண்டுக்கல் தேர்தல்—அதிலே என்னுடைய படத்தைப் போட்டு உதய குரியனுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று விளம்பரம் செய்தார்கள் என்பதையும், அந்தப் பிரசுரம் என்னிடம் இருக்கிறது என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொண்டு, மக்களுக்கு எது பயன்படுமோ அந்த விவாதத்தில் இங்கே இறங்கினால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கரு ஓநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதம் வந்ததற்குக் காரணம், மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்தான். சாதாரணமான தீர்மானம். 85 கோடி ரூபாயை 80 கோடியாக உயர்த்துவது பற்றிய தீர்மானம். அந்தத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், அனைத்துக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் தங்கள் கருத்துக்களை சொல்லும்போது மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு பதில் அளித்திருப்பாரேயானால் இந்த விவாதம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல இந்த அளவுக்கு நீண்டு இருக்காது, அவர்கள் தான் தேவையில்லாமல் பல்வேறு விஷயங்களை இணைத்த காரணத்தால் விவாதம் நீண்டு விட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் குறுக்கிடவேண்டி இருக்கிறது. நாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். நமது உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எதனால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று சொல்ல வேண்டிய அளவுக்கு ஆளாகியதன் விளைவாக ஒரு சில

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1977 ஜூலை 9]

நிகழ்ச்சிகளை யாரையும் குறிப்பிடாமல் மக்கள் மத்தியிலே இப்படி ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் இப்படி செய்யவேண்டி இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேண்டுமென்றே குறை காண்கிற வகையில் அவமானத்தையும் தலக் குணியையும் ஏற்படுத்த அந்தக் கருத்தை சொன்னார் என்று யாரும் எழுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.40)

மாண்புமிகு திரு. க. உமோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொன்னதைப் போல் நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் யாரையும் தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டி பேசுவதற்கு விரும்பவில்லை. இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த அனுபவத்துடன் காரணமாக, இந்த மன்றத்தின் வெளியே இருப்பவர்களைப் பற்றிக் கூட பேசக்கூடாது என்ற சட்டவரம்பை நான் நல்ல முறையில் அறிந்து புரிந்து வைத்து இருக்கிறேன். ஆனால் முன்னாலே தன்னோடு இருந்து, இப்போது தன்னோடும் பாங்கு இருக்கிற காரணத்தால்தான் அவனவோ தெரியவில்லை, எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு அவருடைய பெயரை இந்த மன்றத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்று ஆசை ஏற்பட்டது என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஊழல் செய்தவர்கள், தவறு செய்தவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையை நாட்டு மக்களின் நலனுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக ஏழை விவசாயிகளின் நலனுக்குப் பயன்படுத்தாமல், அவர்களுடைய சொந்த ஸ்ரூப்பு வெறுப்புகளுக்கு, அவர்களுடைய இன, பந்த, உறவு நண்பர்களுக்கு அந்தத் துறையை தவறான முறையில் யார் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், அவர் இந்த வரிசையில் இருந்தாலும் சரி, அந்த வரிசையில் இருந்தாலும் சரி, எந்த வரிசையில் இருந்தாலும் சரி, நிச்சயமாக அரசாங்கம் பாரபட்சம் இல்லாமல் சட்டப்படி குற்றம் சாட்டி, ஊழல் அற்ற நிர்வாகத்தை, ஊழல் அற்ற ஆட்சியை நிச்சயமாக நிலைநாட்டிக் காட்டவேண்டுமென்ற உறுதி எங்களுக்கு இருக்கிறது, இந்த அமைச்சரவைக்கு இருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவையை வழி நடத்திச் செல்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய எண்ணங்களை நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக் காட்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் எத்தகைய பெரிய மோசடிகள், எத்தகைய பெரிய தவறுகள், நிர்வாகக் கேடுகள் நடந்து இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி கொண்டுவரப்படுவதன் காரணமாக நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட

1977 ஜூலை 9] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதன்மூலம் நிலைமைகள் மாறுபட்டு, அந்தத் துறையில் இருக்கும் சீர்கேடுகள் களையப்பட்டு, அந்தத் துறையின் முழு நோக்கம் நல்ல வகையில், நேர்மையான வகையில், நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயிகள் நிச்சயமாக இந்தத் துறையால் உதவிபெறுவார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அரசின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இதுபோல் பல்வேறு கருத்துக்கள், நல்ல கருத்துக்கள், ஆலோசனைகள் ஆகியவற்றை இங்கே பேசிய நண்பர்கள், உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் நிச்சயமாக அரசாங்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, எவை எவற்றில் சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கிறதோ அவற்றை நிச்சயமாக அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் சொல்கிற யோசனைகளை இந்தத் துறை மூலம் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த யோசனைகள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு விவசாய மக்களுக்கு பயன்படுகிற யோசனைகளாக இருக்குமானால் நிச்சயமாக இந்த அரசு அந்த ஆலோசனைகளை ஏற்று, அவற்றை செயல்படுத்தும் முறையில் நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு சில நண்பர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு, உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த பல் வேறு கருத்துக்களுக்கு நான் தனித்தனியாக இந்த நேரத்தில் பதில் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை. அதற்கான மானிய கோரிக்கை இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வரப்படுகிற நேரத்தில், அவர்கள் அந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் எழுப்புவார்களானால், அரசாங்கத்தின் சார்பில் அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும், ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தருவதற்கு ஒத்துழைக்க எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டு, அரசாங்கத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்து, தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று, பேரவைத் தலைவரவர்களே, உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:- “மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ் நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றை பொறுத்த மட்டில், குறுகிய காலக் கடன், நடுத்தரக் காலக் கடன், நடுத்தரக் கால மாற்று வசதிக் கடன் ஆகியவற்றின் உயரளவு வரையறையான ரூ. 61,150.00

[பேரவைத் தலைவர்]

[1977 ஜூலை 9]

இலட்சத்தைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு கூட்டுறவுத் துறையில் 26-5-1977ம் நாளிட்ட 341-ம் எண் அரசாணையில் தமிழ் நாடு அரசு உத்தரவாதம் அளித்துள்ளதாலும்;

மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ் நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில், உயரளவு உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 8,040.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்துவது அவசியம் என்று கருதுவதாலும் ;

தமிழ் நாடு 1961-ம் ஆண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சட்டத்தில் (தமிழ் நாடு சட்டம் 53/1961) 73-டி பிரிவின்கீழ் சொல்லியுள்ளவாறு மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள், தமிழ் நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவற்றைப் பொறுத்த மட்டில் உத்தரவாத வரையறையை ரூ. 8,040.00 இலட்சத்திற்கு உயர்த்த தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தீர்மானித்துள்ளது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை மறுநாள் காலை (11—7—1977) 9-மணியளவில் (திங்கட்கிழமை) பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-44 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

இல்லை.